

ד ס

- א. הזורות משה רבינו לדיניהם.
  - ב. מנהיג אחד.
  - ג. הזמנה לדין.
  - ד. קנסות בשלשה מומחים.
  - ה. מחולקת במוציאא שם רע.
  - ו. התפזרו הדינאים.
  - ז. תבאו ממון (המושיא שם רע ב)
  - ח. לא התרו באיזה מיתה

א. עוד הוחיר משה רבינו לדיניים: א, **קטון גדול תשמען** למד שם בא דין פרוטה ואח"כ דין על מאה מנה יקדים את דין הפרוטה שבא לפניו ראשון.

ב, כי המשפט לאליך הוא שהדין שדן שלא כדין מטריח את הקב"ה להחזר ממון לבעליו.
ג, והדבר אשר יקשה מכם תקריבו נלי, ונגעש ע"ז משה רבינו שלא ידע דין בנות צלפחד. וו"א לא חטא בזה (שאמר ושמעתו) ולא בענש. אלא שמדוברים בזכות ע"י זכאי זוכו בנות צלפחד שתיכתב הפרשה על ידן (חוובה ע"י חייב במקושש).

ד. ואצוה אתכם, אזהרה לציבור שתאה אימת דין עליהם. ואצוה את שופטיכם, אזהרה לדין שישבול את הציבור (כאומן את היינק).
ב. כתיב כי אתה תבא את העם, שאמר משה ליהושע שיבא עם זקנינו הדור אחד מהם. והקב"ה אמר ליהושע אתה תביא משמע שישתר
עליהם. מנהיג אמג' לדובר ולא שני מנגיגים.

ג. שלדים ביתם ביז שומני אם לא תאנט לזרע איריך להזמין בשם אלשיטם. אבל ביזם ביז נון להזמין בשם דיבר אנט.

ד. דיני קנסות בשלשה מומחים דוקא (שהධירות וداعי פסולים). ולמדנו במשנה תשלומי כפל וכו' בשלשה משמע שלא די ביחיד מומחה).
ה. מוציא שם רע (שלא מצא בתולמים לאשתו) נידון בשלשה דברי ר"מ וחכמים אומרים בעשרים ושלשה מפני שיש בו דיני נפשות.
ו. מבארת הגمرا סיבת המחלוקת בכמה אופנים. **אופן ראשון:** אמר עולא כגן שאין לו עדים שזונותה ובא לב"ד להפסידה כתובתה וכיוון שהוא דין ממון די בשלשה דיןנים לפי ר"מ. וחכמים סוברים הושכים שע"י שיתפרקם הדבר יבואו עדים וידוננו אותה בדיני נפשות ש策יך עשרים ושלשה.

ג. אופן שני: אמר רבה כגן שdone בתחילת העשורים ושלשה שביקש להביא עדים, ולא מצא עדים והתפזרו הדיינים והוזר לדון על כתובתה וסוברים חכמים משומם כבודם של הדיינים הראשונים (שהתישבו לדון בדיינו) צריך גם בסוף הדין עשרים ושלשה, ולר"מ די בילוש

ג. והקשו מבריתאת: וחכמים אומריםتابעו ממון (להפסידה כתובתה) בשלשה.تابעו נפשות (להורגה שיש לו עדים שזונתה) בעשרים ושלשה. וביאור הבריתאת לפי רבא אם בא מתחילה לATABעו ממון שאין לו עדים שזונתה, בשלשה דיןין. ואם בא מתחילה לATABעו נפשות ושלשה. והורגה ע"פ שבסוף לא מצא עדים מכל מקום צריך עשרים ושלשה. אבל לעולא קשה שלדעתו אפילו בא לATABעו ממון צריך עשרים וחמשה שמא יבואו עדים. ומתרץ TABעו נפשות פירוש אפילו רק להפסידה כתובתה אלא שיש לנו לחוש שיבואו עדים ויגיע לידי נפשות או נדון בעשרים ושלשה. TABעו ממון בשלשה כגן שהביא הבעל עדים והוזמו, נתחיב הבעל לאביה מהא כסף ותובעו האב בשלשה שאין

ח. אופן שלishi אבי מפרש (לדברי הכל חוששים שיבואו עדים. וגם חוששים לכבודם של הראשונים) וכגון שיש לבעל עדים שהתרו בה שדינה בmittah ולא אמרו באיזה mittah. ר"מ כרבי יהודה שפטור ממיתה אם לא הודיעו באיזה mittah יהרג, וא"כ אין כאן אלא דין ממוןות בימילשׁה ובמקרים פורטניים וברבו וארכונה עשוiron וושולשׁה

ט. אופן רביעי באשה הבקיה בדינים ובבודאי יודעת שתתחייב מיתה. וסוברים חכמים כרבי יוסי ברבי יהודה שבזה א"צ התראה וחיבת מימה ואירקה עשרים ושלשה דינאים. ורב פוקר בגין שלא החרבו בה אונז וברגון ודיגו בחורחה בשלשה

Rav Elisha Abib

Retrouvez l'ensemble des Daf Panorama sur www.dafhayomi.fr rubrique Résumés

www.dafhayomi.fr - +33 6 14 55 78 08 - Sponsorisez le Daf Panorama - Info@dafhayomi.fr

Refouah Chelema Sarah bat Kamar

www.ohavei-torateha.com